

Szt. Brúnó

Levél kartauzi fiaihoz

1. Testvéreinek, akiket Krisztusban mindenek fölött szeret, Brúnó testvér üdvözlését küldi az Úrban.

A mi áldott Landuin testvérünk részletes és édes beszámolójából értesültem a ti ésszerű és valóban dicséretreméltó fegyelmekek hajlíthatatlan szigoráról, valamint hallottam szent szeretetetekről és szakadatlan igyekezetetekről mindaz iránt, ami romlatlan és tisztességes. Lelkem ujjong az Úrban.¹ Tényleg ujjongok, és kedvem támad az Urat dicsérni és hálát adni neki, és mégis keserűen sóhajtozom. Ujjongok ugyan, és pedig méltán, erényeitek gyarapodó gyümölcsei felett, magam miatt azonban szomorkodom és szégyenkezem, amiért tunyán és hanyagul heverek bűneim szennyében.

2. Örvendjetekek tehát, kedves testvéreim, boldog sorsotokon és Isten kegyelmének irántatok való bőkezűségén. Örvendjetekek, hogy megmenekültetek a háborgó világ sokféle veszélyéből és hajótöréseiből. Örvendjetekek, hogy egy félreeső kikötő nyugodt és biztos révébe értetek, ahová ugyan sokan vágyakoztak, sőt sokan nem kis erőfeszítést tettek érte, mégsem jutottak el oda. Sokan pedig, miután elérték, kizárattak, mert egyiküknek sem adatott meg felülről. Ezért, testvéreim, tekintsétek biztos és kipróbált ténynek, hogy ha valaki ehhez az áhított jóhoz egyszer hozzájutott, és aztán valahogyan elszalasztotta, mindvégig bánni fogja, ha valamit is számít neki lelke üdvössége.

3. Rólatok, legkedvesebb laikus testvéreim, azt mondom: Magasztalja lelkem az Urat,² amint szemlélem rajtatok az ő irgalmának nagyszerűségét priorotok és szerető atyátok beszámolója alapján, aki sokat dicsekszik és örül miattatok. Örülünk mi is, mert bár a betűk ismeretét nélkülöztetek, a hatalmas Isten tulajdon ujjával írta szívetekbe³ szent törvényének nem csupán szeretetét, de ismeretét is. Tettekkkel mutatjátok meg ugyanis, mi az, amit szerettek és ismertek. Hiszen teljes figyelemmel és igyekezettel megtartjátok a valódi engedelmisséget, ami nem más, mint Isten parancsainak végrehajtása, kulcsa és pecsétje a teljes lelki fegyelemnek, amely el sem képzelhető nagy alázat és kiemelkedő türelem nélkül, és mindig együtt jár az Úr tiszta szerelmével és valódi felebaráti szeretettel. Mindebből nyilvánvaló, hogy bölcsen szedegetitek magát a Szentírás édes és éltető gyümölcseit.

4. Tehát, testvéreim, tartsatok ki abban, ahová eljutottatok, és kerüljétek, mint a pestist, azoknak a hiú világiaknak beteges falkáját, akik irományaikat terjesztik, és olyasmiről motyognak, amit nem értenek, és nem is szeretnek, melynek szóval és tettel ellentmondanak. Dologtalan csavargók⁴, ócsárolnak mindent, ami jó és szerzeteshez illő, és azt hiszik, hogy attól lesznek dicséretre méltók, ha a dicséretre méltókat rossz hírbe hozzák; gyűlöletes számukra az engedelmisség és mindenfajta fegyelem.

5. Landuin testvért magunknál akartam tartani súlyos és gyakori betegségei miatt; mivel azonban úgy találja, hogy nélkületek semmi sem egészséges, semmi sem örömdetes, semmi sem éltető és hasznos számára, nem egyezett bele, értetek ontott könnyek forrásával és sok sóhajtozással tanúsítva előttem, milyen sokat számítottok neki, és milyen tökéletes szeretettel szeret titeket. Ezért nem akartam semmiféle kényszert alkalmazni, nehogy megbántsam őt, vagy titeket, akik oly drágák vagytok nekem erényeitek érdemei miatt.

Azért buzgón intelek benneteket, testvéreim, és szerényen és állhatatosan kérek, hogy a szeretetet, melyet a szívetekben hordoztok, tettekkel is mutassátok ki iránta, mint drága priorotok és atyátok iránt, kedvesen és előrelátóan megadva neki mindazt, amire sokféle gyengélkedése miatt szüksége van. Előfordulhat, hogy ebben az emberbaráti szolgálatban nem ért majd veletek egyet, és inkább akarja veszélynek kitenni egészségét és

1 Vö. Lk 1,47

2 Lk 1,46

3 Vö. 2Kor 3,3

4 *Gyronagi*: így nevezték azokat a kóbor „szerzeteseket“, akik néhány fős csoportokba verődve, szabályzat, fegyelem és helyhez-kötöttség nélkül éltek. Egy ilyen *gyronagus*-csoport Chartreuse közelében is megtelepedett, és folyamatosan nyugtalanította a fiatal szerzetes-közösséget, míg Szent Hugó püspök ki nem közösi tette és el nem űzte őket.

életét, mint hogy valamit engedjen a testi fegyelem szigorúságából. Ez teljességgel elfogadhatatlan. Talán szégyelli, hogy ő, aki első ember a rendben, e tekintetben utolsónak bizonyul, attól félve, nehogy őmiatta valaki közületek lazábbá vagy lagymatagabbá váljon, bár szerintem ettől egyáltalán nem kell tartani. Hogy tehát ne legyetek híjával ennek a kegyelemnek, megengedjük nektek, szeretteim, hogy ebben az egy dologban helyettesítsetek minket, hogy így lehetőségetek legyen tisztelettel ráerőltetni mindazt, amit egészsége érdekében nyújtotok neki.

6. Rólam, testvérek, tudnotok kell, hogy Isten után egyetlen vágyam hozzátok menni és látni titeket. És, amint tehetem, meg is teszem, Isten segítségével. Jó egészséget!